

سُورَةُ إِبْرَاهِيمَ سوره تي إبراهيم

بِسْمِ به ناولی الله خدا الرَّحْمَنُ تهوپه ری به به زهی و میهره بان (ناولیکی پیروزی خودایه)

الرَّحِيمِ تهوپه ری به خشنده (ناولیکی پیروزی خودایه)

الرَّ ثه لف لام را كِتَابٍ کیتاب و نوسراوئکه أَنْزَلْنَاهُ اَنزَلْنَاهُ دمانبه زاند إِلَيْكَ ایلک بو تو لِتُخْرِجَ تا دهریکه ی النَّاسِ خه لک مِنْ له

الْظُّلُمَاتِ تاریکایه کان إِلَى بو ، بُولای النُّور رووناکی بِإِذْنِ به ئیزن و رینیدانی رَبِّهِمْ په روه ردگاریان إِلَى بو ، بُولای

صِرَاطٍ شاریگای الْعَزِيزِ خودای تهواو بالاده ست الْحَمِيدِ و سوپاسکراو و ناسراو به سیفات و کاری به رزی پیروز (۱) الله خدا

الَّذِي تهوی لَهُ له مَا فِي له ، له ناو السَّمَوَاتِ ئاسمانه کان وَمَا تهوی فِي له ، له ناو الْأَرْضِ زهوی دایه

وَوَيْلٌ و قوربه سه ری و دوزه خ لِّلْكَافِرِينَ بو کافره کان مِنْ له عَذَابٍ عه زاب وئه شکه نجه یه کی شَدِيدٍ زور توند (۲)

الَّذِينَ تهوانه ی یَسْتَحِبُّونَ هه لده بژئرن خو شه ویستی الْحَيَاةِ دنیای الدُّنْيَا دویا عَلَى به سه ر الْآخِرَةِ دواروژ

وَيَصُدُّونَ و پیشگری و ریگری ده کهن عَنْ له ، لى سَبِيلٍ ریگای الله خدا وَيَخُونَهَا و تهویان ده ویت

عَوَجًا به خواروخچی أُولَئِكَ تهوان فِي له ، له ناو ضَلَّلِ گومراییه کی بَعِيدٍ زور دوور ن (۳) وَمَا و -

أَرْسَلْنَا ئیمه (-نه) ماناردوه مِنْ (هیچ) رَسُولٍ په یامبه ریک إِلَّا ئیلا بِلِسَانٍ به زمانی قَوْمِهِ نه ته وه که ی

لِبَيِّنٍ تا رۆن بکاته وه لَهُمْ بویان فَيُضِلُّ ئیتر گومرا ده کات الله خدا مَنْ ته وه که سه ی یَشَاءُ تهو بیه ویت

وَيَهْدِي و رینموونی ده کات مَنْ تهوی یَشَاءُ تهو بیه ویت وَهُوَ و تهوه

الْعَزِيزِ تهوپه ری ده سه لاتداری بالاده ست (ناولیکی خودای پیروزه) الْحَكِيمِ دانا و تهواو کاربه جی (۴) وَلَقَدْ و به دلنیایی

أَرْسَلْنَا ئیمه ناردمان مُوسَى مووسا بِأَيِّنَّا به ئایات و موعجزاته کانمان أَنْ که أَخْرَجَ ده ریانه قَوْمَكَ نه ته وه که ی خوت

مِنْ لَهُ الظُّلُمَاتُ تاریکایه کان إِلَى بُو النُّورِ پووناکی وَذَرَّهُمْ و یادیان خه ره وه بِأَيْمٍ به پوژه کانی اللَّهُ خُودَا إِنَّ بَیْگومان

فِي هه یه له ذَلِكَ ئهویان لَايَتِ ثایهت و نیشانهی زور گه وره و مه زن لِكُلِّ بُو هه موو صَبَّارِ زورخوړاگر

شُكْرٍ زور سوپاسکار ه کان (۵) وَادِ و (باس بکه) که قَالَ - مُوسَى مووسا (-گوئی) لِقَوْمِهِ به نه ته وه که ی

أَذْكُرُوا یادبکه نه وه و نِعْمَةً نازو نیعمه تی اللَّهُ خُودَا عَلَیْكُمْ به سهرتان ، بُو سهرتان ، له سهرتان إِذْ که أَنْجَحَكُمْ ئیوهی دهر یازکرد

مِنْ لَهُ ءَال بنه ماله و شوینکه وتهی فِرْعَوْنَ فیرعهون یَسُومُونَكُمْ به- سُوءِ خراپترینی

الْعَذَابِ عه زاب و ئه شکه نجه دان (-نیشانتان لیده کهن) وَيَذِجُون و خراپ سهرده برن أَبْنَاءُكُمْ کوره کانتان

وَيَسْتَحْيُونَ و زیندوو ده هیلنه وه نِسَاءُكُمْ ژنه کانتان وَفِي و هه یه له ذَلِكُمْ ئه وه یان بَلَاءٌ به لا و تاقیکردنه وه ک مِنْ له

رَبِّكُمْ په روه ردیگارتان عَظِيمٌ زور گه وره و مه زن (۶) وَادِ و که تَأَذَّن به ئاشکرا رایگه یاند رَبُّكُمْ په روه ردیگارتان

لَنْ به دلنیایی ئه گهر شُكْرُكُمْ سوپاسگوزیتان کرد لَا زِيدَنَّكُمْ (ئه وه هه ر) بُو تان زیاد ده که م وَلَئِنْ و ئه گه رییتوو

كَفَرْتُمْ کوفر بکهن إِنَّ ئه وه به دلنیایی عَذَابِي عه زاب و ئه شکه نجه ی من لَشَدِيدٌ هه ر زور توونده (۷) وَقَالَ و-

مُوسَى (پیغه مبه ر) موسا (-گوئی) إِنَّ ئه گهر تَكْفُرُوا کوفر بکهن أَنْتُمْ ئیوه وَمَنْ و ئه وه ی فِي له الْأَرْضِ زه وی دایه

جَمِيعًا هه موویان فَإِنَّ ئه وه به راستی اللَّهُ خُودَا لَغَنِيٌّ هه ر زور بی نیاز و ده و له مه ند ی حَمِيد زور سوپاس و ستایشکراوه (۸)

أَلَمْ يَأْتِكُمْ ئه ی بُو تان نه هات نَبَأٌ هه والی گرنگ و راست ی الَّذِينَ ئه وانه ی مِنْ له قَبْلُكُمْ بَیْش ئیوه قَوْم قه وی

نُوح (پیغه مبه ر) نوح وَعَاد و (قه وی) عاد وَثَمُود و (قه وی) ثه موود وَالَّذِينَ و ئه وانه ی مِنْ له بَعْدِهِمْ له دوا ی ئه وان

لَا يَعْلَمُهُمْ نازانن و نایان ناسئ إِلَّا جگه له اللَّهُ خُودَا جَاءَتْهُمْ ئه وان بُو یان هات رُسُلُهُم په یامبه رانیان

بِالْبَيِّنَاتِ به به لگه ی روون و ئاشکراو موعجزات فَرَدُوا ئینجا ئه وان گپرایانه وه أَيْدِيَهُمْ ده سته کانیان فِي له

أَفْوَاهِهِمْ دم و زاره کانیان وَقَالُوا و گوئیان إِنَّا به دلنیایی ، به راستی ئیمه كَفَرْنَا کوفرمانکرد بِمَا به وه ی أُرْسِلْتُمْ ئیوه ناردراون

بِهِ يٰۤاَيُّ وَادْنِيَايِ ئِيْمَه لَفِيْ به راسِتى له شَكَّ گومان و راپايين مِمَّا له وهى تَدْعُوْنَا ئِيْوه بانگمان ده كه ن اِلَيْهِ بُوى

مُرِيْب پړله دوودلى و گوماندارى (٩) قَالَتْ - رُسُلُهُمْ په يامبه رانيان (-گوتيان) اَفِيْ ئايا هه يه له اَللّٰهُ خدا

شَكَّ گومان و راپاي فَاَطِرْ خولقينه رى السَّمَوَاتِ ئاسمانه كان و اَلْاَرْضِ و زهوى يَدْعُوْكُمُ بانگتان ده كات

لِيَغْفِرَ تا خوشبخت لَكُمْ بۆتان مِّنْ له ذُنُوْبِكُمْ تاوانه كانتان وَيُخْرِجْكُمْ و دواتان بخت اِلَى تا اَجَلْ كاتيكى

مُسْمًى دياركراوه قَالُواْ گوتيان اِنْ - اَنْتُمْ ئِيْوه اِلَّا (زياتر-نين) جگه له بَشَرٍ به شهر و مروفتيك مِثْلَنَا وهك ئيمه

تُرِيدُوْنَ ده تانه وى اَنْ كه تَصُدُّوْنَا ريگريمان ليېكه ن عَمَّا له كَان ئه واناى يَعْبُدُ - ءَابَاؤُنَا باب و باپيرانمان (-ده يپه رستن)

فَاَتُوْنَا ده به ينين بۆمان بِسُلْطٰنٍ به لگه و ده سه لاتيكى مِّمِّنْ روون و ديار (١٠) قَالَتْ گوتيان هُمُ پنيان

رُسُلُهُمْ په يامبه رانيان اِنْ - نَحْنُ ئيمه اِلَّا شَيْءٌ (-نين) جگه له بَشَرٍ به شهر و مروفتيك مِثْلَكُمْ وهك ئيوه وَلٰكِنْ به لام

اَللّٰهُ خدا يَمِّنْ مينهت ده كات عَلَى به سهر مِّنْ ئه وهى يَشَاءُ ئه و بيه وىت مِّنْ له عِبَادِهِ به نده كاني وَمَا و نه

كَان بووه لَنَا بۆ ئيمه اَنْ كه نَاَتِيْكُم بۆتان به ينين بِسُلْطٰنٍ به به لگه و ده سه لاتيكى اِلَّا مه گهر ته نها

يَاۤاِذْنِ به ئيزن و ريپيداني اَللّٰهُ خدا وَعَلَى وهر به اَللّٰهُ خدا فَلْيَتَوَكَّلْ با پشت ببه ستن و ته وه ككول بكه ن

اَلْمُؤْمِنُوْنَ بړواداره كان (١١) وَمَا و چى هه يه لَنَا بۆ ئيمه اَلَّا تَتَوَكَّلْ كه وا پشت نه به ستن و ته وه ككول نه كه ين

عَلَى له سهر اَللّٰهُ خدا وَقَدْ له كاتيكى بيگومان هَدٰنَا ئه و ئيمه ي ريپمونى كرديه بۆ سُبٰلَنَا ريگكانمان

وَلَنَصْبِرَنَّ و به دنياى ئارام ده بين و خوگرده بين عَلَى له سهر مَا ئه وهى ءَاذِيْتُوْنَا ئيوه ئازارى ئيمه تان داوه وَعَلَى و (ههر) به

اَللّٰهُ خدا فَلْيَتَوَكَّلْ با پشت ببه ستن و ته وه ككول بكه ن اَلْمُتَوَكِّلُوْنَ پشتبه ستكاره كان (١٢) وَقَالَ و- اَلَّذِيْنَ ئه وانه ي

كَفَرُوا كوفريانكرد و بى بړواوون (گوتيان) لِرُسُلِهِمْ به پيغه مبه ره كانيان لَنُخْرِجَنَّكُمْ به دنيايى ههر دهرتان ده كه ين مِّنْ له

اَرْضِنَا عارد (و ولاقى) خو مان اَوْ يان لَتَعُوْدَنَّ ده ي بگه ريپنه وه بۆ فِيْ ناو مَلَّتِنَا ئاينه كه مان

فَأَوْحَىٰ تَهُودَهُو سَرُوش و وهی کرد إِلَیْهِمْ بۆیان رَبُّهُمْ پهروهردگاریان لَنْهَلَكَنَّ بیگومان له ناو ده بهین و دهفه وتینین

الظَّالِمِينَ سته مکاره کان (۱۳) وَلَنْسَكِنَنَّهُمْ و به دنیای ئیوه نیشته جی ده کهین له الْأَرْضِ زهوی مِنْ له

بَعْدِهِمْ له دواى ئەوان ذَلِكَ ئەویان لِمَنْ بۆ ئەو که سهیه خَاف ترسای له مَقَامِي وهستانی (له بهردهم خودا بۆ لئیرسینه وه)

وَخَاف و ترسای له وَعِيد هه ره شه (ی من) (۱۴) وَأَسْتَفْتَحُوا و داواى سه رکه وتنیان کرد

وَخَاب و به ئەنجام نه گه یشت و شکستی هیئا كُلّ هه موو جَبَّار ناچار که ریکی عَنِید سه رکه شی ملهور (۱۵) مِنْ له

وَرَأَيْتَهُ دواى ئەو جَهَنَّمَ دۆزه خێک (چاوه روانیه تی) وَیُسْقَى و ده رخوارد ده درئ مِنْ له مَاءٍ ئاو یکی صَدِيد زو خاو و کیمای

(۱۶) يَتَجَرَّعُهُ قومی لیده دا وَلَا يَكَاد و ناكَ يُسِغُهُ قووتی بدا وَيَأْتِيهِ و بۆی دئ الْمَوْت مردن مِنْ له كُلّ هه موو

مَكَان جیگایه ک وَمَا و- هُو ئەو (-نا) يَمِيت نامریت وَمِنْ و له وَرَأَيْتَهُ دواى ئەو عَذَاب عه زاب و ئەشکه نه جهیه کی

غَلِظَ زیر و تووند (۱۷) مَثَل نمونه ی اللّٰهین ئەوانه ی كَفَرُوا کوفریان کرد و بئ بروابوون به بَرَّيْهِمْ پهروهردگاریان

أَعْمَلَهُمْ کار وکرده وه کانیاں كَرَمَاد وه ک خۆله می شیکه أَشَدَّت تووند هاتوو به پیدای الرَّيح ره شه با فِي له يَوْم رۆژیکی

عَاصِف پرله ره شه با لَا - يَقْدِرُونَ (-نیه) توانایان مِمَّا له وه ی كَسَبُوا به ده ستیان هیئا وه عَلَى به سه ر شَيْء (هیچ) شتیک

ذَلِكَ ئەویان هُو (هه رخۆیه تی) الضَّلَل گومرایی الْبَعِيد زۆر دوور (۱۸) أَلَمْ تَرَ ئەی نه تدیووه أَنَّ كه وا الله خودا

خَلَق به دیه یئا وه و دروستیکردوه السَّمَوَاتِ ئاسمانه کان وَالْأَرْضِ و زهوی بِالْحَقِّ به حه ق و راستی و ره وایي إِنْ ئەگه ر

يَشَأْ بیهوئیت يَذْهَبُكُمْ لاتان ده بات وَيَأْت و دینیت بِخَلْق دروستکراواى جَدِيد نوئ (۱۹) وَمَا و- ذَلِكَ ئەویان

عَلَى له سه ر الله خودا بِعَزِيزٍ (هیچ) دووره ده ست و زه حمه ت (-نیه) (۲۰) وَبَرَزُوا و ده رکه وتن لِلَّهِ بۆ خودای

جَمِيعًا هه موویان فَقَالَ جا- الضُّعْفُ لَاواز و بیده سه لاته کان (-گوئیان) لِلَّذِينَ به ئەوانه ی اَسْتَكْبَرُوا خویان به گه وه ره دانا:

إِنَّا به دنیای ، به راستی ئیمه كُنَّا - لَكُمْ بۆتان تَبَعًا دواکه وته (-بوین) فَهَلْ جا ئایا أَنْتُمْ ئیوه مُغْنُونَ (لا به رن)

عَنَّا لَه سَه رَئِیمَه مِّنْ لَه عَذَابٌ عَظِیمٌ وَتَشْکُکُجَهی اَللّٰهُ خُودَا مِّنْ (هیچ) شَیْءٍ قَالُوا گوئیان لَوْ تَه گهر

هَدَانَا رَئِیمونی کردباین و هیدایهتی داباین اَللّٰهُ خُودَا هَدَیْنٰکُمْ تَهوه بهدنیایِ ئیوهمان رَئِیموونی دهکرد سَوَاءٌ وهک یهکه

عَلَيْنَا بهسهرماندا أَجْرَعْنَا چ بَ هیوا و بَ ئومید بین اَمَّ یان صَبَرْنَا ئارام بگرین مَا لَنَا نیه بۆ ئیمه (هیچ)

مَحِیصٌ بهناییک (۲۱) وَقَالَ وَ- الشَّیْطٰنُ شَهیطان لَمَّا کَافًی قُضِی تَهواو بوو و برایهوه اَلْأَمْرُ ئیشهکه (-گووئی:)

إِنَّ بهدنیایِ اَللّٰهُ خُودَا وَعَدْتُکُمْ بهئینی به ئیوه دا وَعَدَ بهئینی اَلْحَقُّ حهق و راستی وَوَعَدْتُکُمْ و منیش واده و بهئینم پیدان

فَأَخْلَفْتُکُمْ چا بهجیم نه گه یاند بهئینهکه وَمَا وَ نِه کَانَ بوو لِي بۆم عَلَیْکُمْ بهسهرتان ، لهسهرتان ، بۆ سهرتان مِّنْ (هیچ)

سُلْطٰنٌ دهسهلاتی إِلَّا ئیلا اَنْ تَهوهی دَعَوْتُکُمْ بانگم کردن فَاسْتَجَبْتُ ئیتر ئیوه وهلامتان دایهوه لِي بۆم

فَلَا تُلُوْمُوْنِ جا گلهی له من مه کهن وَلُوْمُوا و گلهی بکهن له اَنْفُسِکُمْ خَوْتَان مَّا - اَنَا من

بِمُصْرِحِکُمْ بههاواری ئیوه (-نا) ینم وَمَا وَ - اَنْتُمْ ئیوهش بِمُصْرِحِیْ بههاواری من (-نا) ینن اِنِّی بیگومان من

كَفَرْتُ کوفرَم کرد بِمَا بهوهی اَشْرَکْتُمْوَنَ منتان کرده هاوبهشی مِّنْ لَه قَبْلَ پِیشا اِنَّ بهدنیایِ الظَّالِمِینَ ستهمکارهکان

لَهُمْ بۆیان (ههیه) عَذَابٌ عَظِیمٌ وَ تَشْکُکُجَهی اَلِّیمٌ زۆر به ئازار (۲۲) وَاَدْخَلَ وَ- اَلَّذِینَ تَهو (کهس) انهی

ءَامَنُوا بروایان هینا وَعَمِلُوا و کردیان اَصْلَحَتْ کارو کردهوه چاکهکان (-خرانه ناو) جَنَّتْ باخ و بهههشتانی تَجَرَّی دروات

مِّنْ لَه تَحْتَهَا ژیریدا اَلْاَنْهَرُ روبرهکان خَلِدِینَ ههتاههتایی ماوهن فِیْهَا لَیْ ، تیایدا بِاِذْنٍ به ئیزن و رَئِیدانی

رَبِّهِمْ پهروهردگاریان تَحِیَّتَهُمْ سهلاویان فِیْهَا لَیْ ، تیایدا سَلَمٌ سهلامه (ئاشتی و ئارامی بۆتان) (۲۳) اَلْمَرْ تَر نهت بینیه

کَیْفَ چۆن ضَرْب (لَییداهه) دایرِشتووه اَللّٰهُ خُودَا مَثَلًا نمونهیهک: کَلِمَةً وتهیهکی طَیْبَةً چاک و پاک

کَشَجَرَةٍ وهک درهختیکی طَیْبَةً چاک و پاک اَصْلُهَا رهگ و تهسلهکهی ثَابِتٌ چهسپاو و جیگیره وَفَرَعُهَا و لق و پۆپهکانیشی

فِي لَه ، لهناو اَلسَّمَاءُ ئاسمانه (۲۴) تُوْتِی دِئیی و دههات اُكْلَهَا خۆراک (و بهرههم) هکانی کُلَّ ههموو حِین کاتی

يَاذُنْ به ئيزن و رښيداني رَبَّهَا خاوهن و خوداوهندی خوږ وَيَضْرِبُ و - الله خدا (-داده پښت) الْأَمْثَال په‌ند و مه‌سه‌لان

لِلنَّاسِ بُو خه‌لک لَعَلَّهَمْ به‌لکو نه‌وان يَتَذَكَّرُونَ په‌ند وه‌رېگرن (٢٥) وَمَثَل و نمونه‌ی کَلِمَةٍ وته‌یه‌کی خَبِيثَةٍ پيس

كَشَجَرَةٍ وه‌ک دره‌ختيکي خَبِيثَةٍ پيسه اَجْتَنَّتْ داچراوه و هه‌لکه‌نراوه مِنْ له فَوْق سهر- الْأَرْض زه‌وی (-را)

مَا لَهَا نيه لو وی مِنْ (هېچ) قَرَار جیگريک (٢٦) يَثْبُت - الله خدا الَّذِينَ نه‌و (که‌س) انه‌ی

ءَامَنُوا بروایان هی‌ناوه (جیگړ وجه‌سپاو ده‌کات) بِالْقَوْلِ به‌گوفتاری الثَّابِت نه‌گورې چه‌سپاو فِي له الْحَيَاةِ ژيان

الدُّنْيَا دُنْيَا وَفِي و له الْآخِرَةِ دواړوژ يش وَيُضِلُّ و- الله خدا الظَّالِمِينَ سته‌مکاره‌کان (گومړا ده‌کات) وَيَفْعَلُ و -

الله خدا مَا يَشَاءُ نه‌وه‌ی بیه‌وئیت (-ده‌یکات) (٢٧) أَلَمْ تَرَ ثايه لپړانه‌مای إِلَى بُو ، بُولای الَّذِينَ نه‌وانه‌ی

بَدَّلُوا گورپيتيانه‌وه نِعَمَت ناز و نيعمه‌تی الله خدا كُفْرًا (به) كُوفِر وَأَحْلُوا و- قَوْمَهُم قه‌ومی خوږيان (-دابه‌زانده)

دَار مَالِي الْبَوَار فه‌وتان و له‌ناوچوون (٢٨) جَهَنَّمَ دوزه‌خ يَصْلَوْنَهَا ده‌چن و ده‌سوئینه‌ناوی وَبَشَس و خه‌راپ‌ترین

الْقَرَار جیگای مانه‌وه و جیگړ بوونه (٢٩) وَجَعَلُوا و- لله بُو خودایان (دانا) أُنْدَادًا هاو‌هل و شه‌ریکانیک

لِيُضِلُّوا تا وئیل و گومړا بن و گومړا بکه‌ن عَنْ له سَبِيلِهِ رښگی وی قُلْ بَلَى تَمَتَّعُوا ده‌راپوړین فَإِنَّ و دُنْيَا بن

مَصِيرَكُم سهرته‌نجامتان إِلَى بُو ، بُولای النَّار ټاگره (٣٠) قُلْ بَلَى لِّعِبَادِي به‌بنده‌کانم الَّذِينَ نه‌و (که‌س) انه‌ی

ءَامَنُوا بروایان هی‌نا يُقِيمُوا رڼک و پڼک بکه‌ن الصَّلَاةَ نوښان وَيُنْفِقُوا و ببه‌خشنه‌وه مِمَّا له‌وه‌ی

رَزَقْنَهُمْ پتیمانداون له رزق و روژی سِرًّا به‌نه‌هیني وَعَلَانِيَةً و ټاشکرا مِنْ له قَبْل پېش أَنْ نه‌وه‌ی که يَأْتِي بېت

يَوْمَ رُوژي لَا - يَبِعَ (-نيه)) فروشتن و کرپن فِيهِ تيايدا وَلَا خِلَالَ و نه‌دوستانیه‌تی (٣١) الله خدا

الَّذِي نه‌و زاته‌ی نه‌وه‌ی خَلَقْ به‌دیه‌پناوه و دروستیکردوه السَّمَوَاتِ ټاسمانه‌کان وَالْأَرْضِ و زه‌وی وَأَنْزَلَ و دایبه‌زانده‌وه

مِنْ له السَّمَاءِ ټاسمان مَاء ټاوڼک فَأَخْرَجَ ټیتر ده‌ریکړدوه بِهِ یی مِنْ له اَنْثَرَتْ به‌روبو‌مه‌کان

رِزْقًا رِزق و پۇزىك لَكُمْ بۇ ئىيە وَسَخَّرَ و رەخساندووويه تى و دايىناوۈ لەخزمەت لَكُمْ بۇتان أَلْفَاك كەشتىيە كان

لِتَجْرِيَ تا گوزەربكا فِي له ، لەناو أَلْبَحْر دەرياكان بِأَمْرِهِ بەفەرمانى ئەو وَسَخَّرَ و رەخساندووويه تى و دايىناوۈ لەخزمەت

لَكُمْ بۇتان أَلْأَنْهَر روبرەكان (۳۲) وَسَخَّرَ و رەخساندووويه تى و دايىناوۈ لەخزمەت لَكُمْ بۇتان أَلشَّمْس پۇژ

وَالْقَمَر مانگ و دَأْيَيْن بەردەوامن وَسَخَّرَ و رەخساندووويه تى و دايىناوۈ لەخزمەت لَكُمْ بۇتان أَلَّيْل شەو وَالنَّهَار و پۇژگار

(۳۳) وَءَاتَكُمْ و پىتانی بەخشيۈه مِّن له كُل هەموو شتئ مَا سَأَلْتُمُوهُ ئەوۈى داواتان لىي كىردوۈه و ئەوۈى داواشتان نەكردوۈه

وَإِن و ئەگەر تَعْدُوا بژمىرن نِعْمَت ناز و نىعمەتى أَلله خدا لَا تُخْصَوْهَا سەر ژمىريشتان پىناكرى إِنَّ بەدئىيايى

الْإِنْسِ مەرۇف (ى بى دين) لَطْلُوم هەر زۆر ستهم لەخۆكارى كَفَّار زۆر بى ئەمەك و زۆرناشوكره (۳۴)

وَإِذ و (باس بکە) كَاتى قَالَ - إِبْرَاهِيمَ (پىغەمبەر) ئىبراهيم (-گوئى) رَب پەرۋەردىگارہ أَجْعَلْ - هَذَا ئەو أَلْبَلَد ئەوشارە

ءَامِنًا ئەمىن و ھىمىن وئارام (-بکە) وَأَجْنِبْنِي و دوورخەيەوۈه لە من وَبَنِي و پۇلەکانم أَن كە نَعْبُد بىپرستىن

الْأَصْنَام بت و پەيكەرەكان (۳۵) رَب پەرۋەردىگارہ إِنَّن ئەوان بەپاستى أَضْلَلَن وئىل و سەرلىشىۋاو وگومرايانكرد

كَثِيرًا زۆرىك مِّن له أَلنَّاس خەلك فَمَن جا ئەوۈى تَبَعْنِي شوينىم كەوت فَإِنَّهُ نىتر ئەو مِنى له منهُ وَمَن و ئەوۈيشى

عَصَانِي سەرپىچى كرد لىم فَإِنَّكَ ئەوۈه بەدئىيايى تَو غَفُور ئەوپەرى لىبوردهى رَحِيم ئەوپەرى مىهرەبان و بەبەزەيى (۳۶)

رَبَّنَا پەرۋەردىگارہ إِنِّي مَن خۆم أَسْكَنت جىنشىنىم كرد مِّن ھەندىك له ذُرِّيَّتِي نەوۈەكانم بِوَادٍ له دۆلىكى غَيْر بى

ذِي ھەبوۈى زَرْع كشتووكال عِند لای يَتِّك مالى خۆت أَلْمَحْرَم (پىرۋزكراو) رَبَّنَا ئەى پەرۋەردىگارہ

لِيُقِيمُوا تا رىك و پىك بکەن أَلصَّلَاة نوتىزان فَاجْعَل نىتر وابكە أَقْدَةَ (دلى كۆمەلى) مِّن له أَلنَّاس خەلك

تَهْوَي بکەوئىتەسەر إِلَيْهِمْ بۇلايان ، بەرەو ئەوان وَأَرْزُقْهُمْ و بەخشە پىيان و پۇزىيان بدە مِّن له أَلثَّمَّت بەروبومەكان

لَعَلَّهُمْ بەلكو ئەوان يَشْكُرُون سوپاسگوزارى بکەن (۳۷) رَبَّنَا پەرۋەردىگارہ إِنَّكَ بەدئىيايى تَو تَعَلَّم دەزانى

مَا نُخْفِيْ ٓ ئِهٖ ۖ وَهٖ دَهِيْشَارِيْنَهٗ وَمَا ۖ وَهٖ نَعْلٰن ٓ ئاشكراى دهكهين وَمَا ۖ وَ- يَخْفٰى (نا) شاردريتهوه عَلَى ۖ لَهُ ٱللَّهُ خُودَا

مِنْ (هېچ) شَيْءٍ شَتِيْكَ فِي ۖ لَهُ ، لَهْ نَاو ٱلْأَرْضُ زهوى وَلَا فِي ۖ وَ نَه ۖ لَهُ ٱلسَّمَآءُ ٓ ئاسمان يش (٣٨)

ٱلْحَمْدُ ۖ ههريجى سوپاس و ستايشه لِلَّهِ ۖ بُوْ خُودايه و بُوْ خُودَا بَيْتِ ٱلَّذِي ۖ ئهوى وَهَبَ ۖ بهخشى لِي ۖ پيَم عَلَى ۖ سه رهراى

ٱلْكَبَرُ ۖ گه وره ي و پيرى اِسْمَاعِيْل ۖ ئيسماعيل و اِسْحٰقُ ۖ و ئيسحاق اِنَّ ۖ به دنيايى رَبِّي ۖ پهروه رديگارم

لَسَمِيعُ ۖ تهواو بيسهر و وهلامد ره وهى اَلدُّعَا ۖ هاوار و پارانه وهى (٣٩) رَبِّ ۖ پهروه رديگار ه اَجْعَلْنِي ۖ بمكه يته

مُقِيْم ۖ ريک و پيککاري اَلصَّلٰوةُ ۖ نوژان وَمِنْ ۖ وَ لَهُ ۖ ذُرِّيَّتِي ۖ نهوه کانيشم رَبَّنَا ۖ ئه ي پهروه رديگارمان

وَتَقَبَّلْ ۖ و قبول بکه و ليتمان وهگره دُعَا ۖ دوعا و پارانه وه م (٤٠) رَبَّنَا ۖ ئه ي پهروه رديگارمان اَغْفِرْ ۖ خوْشبه و ببوره لِي ۖ ليم

وَلَوْلَدِيْ ۖ و لهه ر دوو باوانم وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ ۖ و (له) برواداران يَوْمَ ۖ ئه ورورْزه ي يَقُومُ ۖ - اَلْحِسَابُ ۖ حيسابکردن و قيامهت (-هه لدهسټ)

(٤١) وَلَا تَحْسَبَنَّ ۖ و وانه زاني ٱللَّهُ ۖ خُودَا غَفْلًا ۖ بيئاگايه عَمَّا ۖ لهوى يَعْمَلُ ۖ - اَلظَّالِمُونَ ۖ سته مکاران (-دهيکهن)

اِنَّمَا ۖ له راستيدا ته نها يُؤَخِّرُهُمْ ۖ ئهوان دواده خات لِيَوْمَ ۖ بُوْ رُوْژي تَشْخَصُ ۖ بهرز و ئه بلهق ده بئته وه فِيْهِ ۖ تييدا

اَلْأَبْصَرُ ۖ بينايى و چاوه کان (٤٢) مُّطْعِنِ ۖ خيرا گورگه لوقه ده کهن مُّقْنِعِي ۖ بهرز که ره وهى رُءُوسِهِمْ ۖ سه ريانن

لَا يَرْتَدُّ ۖ ناگه ريته وه اِلَيْهِمْ ۖ بُولاي خوْيان طَرَفُهُمْ ۖ چاو و بينايان وَاَقْدَرَهُمْ ۖ و دَل ۖ دهرونيان هَوَاءُ ۖ خالي و به تال ه (٤٣)

وَأَنْذِرْ ۖ و بترسيته و بيداريکه وه اَلنَّاسُ ۖ خه لک يَوْمَ ۖ له ئه ورورْزه ي يَأْتِيهِمْ ۖ بُوْيان دئيت اَلْعَذَابُ ۖ عه زاب و ئه شکه نجه

فَيَقُولُ ۖ ئيتر اَلَّذِيْنَ ۖ ئهوانه ي ظَلَمُوا ۖ سته مکاريانکرد (ده ئين) رَبَّنَا ۖ پهروه رديگار اٰخِرِنَا ۖ دوامان بخه اِلٰى ۖ تا

أَجَلٍ ۖ کاتيکي ديار يکراوى قَرِيْبٍ ۖ نزیک تُجِبْ ۖ وه لام ده دهينه وه دَعْوَتُكَ ۖ بانگه وازه کهت وَتَّبِعْ ۖ و ده که وينه شوئني

اَلرُّسُلُ ۖ پيغه مبه ران اَوْ ۖ ئايا لَمْ تَكُونُوا ۖ ئي وه نه بوون اَقْسَمْتُ ۖ سوئندتان خوارد مِّنْ ۖ لَهُ ۖ قَبْلَ ۖ پيشا مَا لَكُمْ ۖ بُوْتان نبييه

مِّنْ (هېچ) زَوَالٍ ۖ له ناوچوون و لاچوون يک (٤٤) وَسَكَنْتُمْ ۖ و نيشته جي بوون فِي ۖ لَهُ ، لَهْ نَاو مَسْكِنٍ ۖ مال و نشينگي

الَّذِينَ ظَلَمُوا ظَلَمُوا و سته میانکرد له أَنْفُسَهُمْ و تَبَيَّنَ و ده رکهوت و پۆن بویهوه لَكُمْ بۆتان

كَيْفَ چۆن و چیمان فَعَلْنَا کرد بِهِمْ پێیان وَضَرْنَا و لێماندا و دامانپشت لَكُمْ بۆتان الْأَمْثَالُ پەند و مهسه له كان

(٤٥) وَقَدْ و به دنیای مَكْرُوا پیلانیانگێرا مَكْرَهُمْ پیلانی خۆیان وَعِنْدَ و لای اللَّهِ خودایه مَكْرُهُمْ پیلانه کهیان

وَأِنْ و (ئه وهنده نه) كَانَ بوو مَكْرَهُمْ پیلانه کهیان لَتَزُولَ بجوئ و لایجئ مِنْهُ (به هۆی وی) الْجِبَالُ چیاکان (٤٦)

فَلَا تَحْسَبَنَّ قهت وانه زانی اللَّهُ خودا مُخْلِفَ دواخهر و پشتگوێخه ری وَعِدِهِ به لێنی خۆی بێت بۆ رُسُلَهُ پێغه مبه ره کانی

إِنَّ به دنیایي اللَّهُ خودا عَزِيزٌ زالی باله دهستی ذُو خاوهنی اِتِّقَامَ تۆله یه (٤٧) يَوْمَ ئه ورۆژهی تَبَدَّلَ ده گۆردری به

الْأَرْضُ زهوییک غَيْرَ غهیری الْأَرْضُ ئه و زهوی یه وَالسَّمَوَاتِ و ئاسمانه کان یش وَبَرَزُوا و ده رکهوتن لِلَّهِ بۆ خودای

الْوَحْدِ تاک و ته نهایی الْقَهَّارَ به زینه ر و ملکه چ پیکه ری هه مووشئ (٤٨) وَتَرَى و ده بیی الْمَجْرِمِينَ سته مکاره کان

يَوْمَئِذٍ ئه ورۆژه مُقَرَّنِينَ پیک به ستراون فِي له ، له ناو الْأَصْفَادِ کۆت و زنجیران (٤٩) سَرَابِلُهُمْ جل و به رگیان مِّنْ له

قَطْرَانَ قه ترانه وَتَغْشَى و داده پۆشئ وَجُوهُهُمْ ده موو چاوه کانیان النَّارِ ئاگر (٥٠) لِيَجْزِيَ تا -

اللَّهُ خودا (-جه زابدا ته وه) كُلَّ هه موو نَفْسٍ نه فس و که سئیک مَّا به ئه وهی كَسَبَتْ به دهستی خستوه إِنَّ به دنیایي

اللَّهُ خودا سَرِيعَ خیرایه الْحِسَابِ لێ پێچینه وه و حیسایی (٥١) هَذَا ئه وه بَلِّغْ راگه یاندنیکه لِلنَّاسِ بۆ خه لک

وَلْيُنذِرُوا و با بیدار بکړینه وه و بترسێنرین بِهِ يَي وَلْيَعْلَمُوا و تا بزانی اَنَّمَا هه ر هُوَ ئه و إِلَهُ خوداو په رستراوێکی

وَحِدٌ تاک و ته نهایی وَلْيَذَكِّرْ و تا په ندوه رگرئ اُولُوا خاوهنی الْأَلْبَابِ عه قل وهۆشان (٥٢)

سُورَةُ الْحَجَرِ سوره تی الحجر

بِسْمِ به ناوی اللَّهِ خودا الرَّحْمَنِ ئه و په یری به به زه ی و میهره بان (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

الرَّحِيمِ ئه و په یری به خشنده (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

الر ټلف لام را ټلك ټهوه ټايت چهندهها بهلگه و نيشانهى گهورهى اَلَكِيبُ نوسراو و نامه (ى ئاسمانى) ى

وَقُرْآنَ و قورئانى مبین روون و دياره (۱) رَبِّمَا لهوانهيه يودّ حهز بکهن اَلَّذِينَ ټهوانهى

كَفَرُوا کوفريانکړد و بې پروابوون لو ټهگهر کَانُوا - مُسْلِمِينَ موسلمان (-بوان) (۲) ذَرَهُمْ لنيانگهړى يَأْكُلُوا بابخون

وَيَمْتَنِعُوا و رابوټرن وَيَلْبَهُمْ و بيناگان بکات اَلْأَمَلُ هيو و ثاوات فَسَوْفَ جا له داهاتوو يَعْلَمُونَ دهزانن (۳) وَمَا و -

أَهْلَكَا لهناومان (-نه) برد مِنْ (هيچ) قَرْيَةٍ شار ودييه کى نيشته جى بوون اِلَّا ټيلا وَلَهَا ههيه ټى كِتَابٌ نوسراوټكى

مَعْلُومَ زانراوى دياريكراو (۴) مَا - تَسْبِقُ پيش (-نا) كهوټ مِنْ (هيچ) أُمَّةٍ گهل و ئومه ټتيك

أَجَلَهَا (پيش) كاتى دياريكراوى خوئى وَمَا و - يَسْتَحِرُونَ و دواش (-نا) خرين (۵) وَقَالُوا وگوټيان يَأْتِيهَا هو ټهئى

الَّذِي ټهوهئى نَزَلَ دابه زئيراه عليه بهسهرى ، لهسهرى اَلذِّكْرُ يادخه رهوه و قورئان اِنَّكَ به دئنيايى تو لَمَجْنُونٌ ههر شيتى

(۶) لَوْ مَا تَأْتِينَا ناهيئى بؤمان بِالْمَلِكَةِ فريشته كان اِنْ ټهگهر كُنْتَ تو- مِنْ له اَلصّٰدِقِينَ راستگوكان (-بووى)

(۷) مَا نُنَزِّلُ دانابه زئينن الْمَلِكَةِ فريشته كان اِلَّا ټيلا بِالْحَقِّ به حقه و راستى و رهوايى وَمَا و - اِذَا كهوابيټ

مُنْظَرِينَ مؤله تدرارو (-نابن) (۸) اِنَّا به دئنيايى ، به راستى ئيمه نَحْنُ خوْمان نَزَّلْنَا دامانبه زانند اَلذِّكْرُ يادخه رهوه و قورئان

وَإِنَّا و به دئنيايى ئيمه لَهُمْ بؤوى لَحْفَظُونَ تهواو پاريزه رين (۹) وَلَقَدْ و به دئنيايى اَرْسَلْنَا ئيمه ناردمان مِنْ له

قَبْلِكَ له پيش تو فِى له ، لهناو شَيْع دهسته و کوْمه لى اَلْأَوَّلِينَ پيشينه كان ه (۱۰) وَمَا و - يَأْتِيهِمْ بؤيان (-نا) ټيټ

مِنْ (هيچ) رَسُولٍ په يامبه ريک اِلَّا ټيلا کَانُوا ټهوان وهده بې به- يَسْتَهْزِئُونَ گهمه و گالته ده کهن (-بيئى) (۱۱)

كَذٰلِكَ ټاوا نَسَلَكُمْ دهخهينه فِى ناو قُلُوبٍ دلّه كانى اَلْمُجْرِمِينَ سته مكاره كان (۱۲) لَا يُؤْمِنُونَ بروا ناهينن به- يئى

وَقَدْ و ټهوه ته خَلَتْ بهسهرچوو و ټيپهړى سُنَّةَ ياساو وسونه ټى هه ميشه يى اَلْأَوَّلِينَ پيشينه كان (۱۳) وَلَوْ وټهگهر

فَتَحْنَا كرده مانه وهه عَلَيْهِم بهسهر ياندا أَبَا ده رگاو و ريگايه ک مِنْ له اَلسَّمَاءِ ئاسمان فَظَلُّوا ئيتر بهرده وام بوون فِيه تيايدا

يَعْرِجُونَ سهرده که وتن (١٤) لَقَالُوا ئه وه به دُنْياي ده يانگوت إِنَّمَا له راستيدا ته نها سُكَّرَتْ مه ست و خومار کراوه

أَبْصَرْنَا بيناييمان بَلْ نانا ، به لکو نَحْنُ ئيمه قَوْمٌ قهوميکی مَسْحُورُونَ جادوولينکراوين (١٥) وَلَقَدْ و به دُنْياي

جَعَلْنَا دامانناوه فِي له ، له ناو السَّمَاءِ ئاسمان بَرُوجًا جهنده ها بوج و ئه ستيران وَزَيْنَا و رازانديتمانوه

لِلنَّظِيرِينَ بۆ ته ماشاکه ران (١٦) وَحَفِظْنَاهَا و پاراستيتمان مِنْ له كُلِّ هه موو شَيْطَانٍ شه يتانيکی

رَجِمَ به رديبارانکراوی ده رکراو له به زه يي خودا (١٧) إِلَّا مه گهر مِنْ ئه وه يي أَسْتَرَقَ به دزی هه ليخست

السَّمْعِ بيستن و گوئی سوککرد فَأَتْبَعُهُ ئه وه بوو شوئي که وت شِهَابٌ ئه ستيره بارانيک مُبِينٌ ديار و ئاشکرا (١٨)

وَالْأَرْضِ و زه وي شمان مَدَدْنَاهَا درژکردۆته وه وَالْقِيَا و داماننا و هه لماندا فِيهَا ناوی

رُوسِي ئۆقره به خش و چه سپينه رانيک (کيوه کان) وَأَنْبَتْنَا و شينمانکرد فِيهَا تاييدا مِنْ له كُلِّ گشت شَيْءٍ شتيکی

مَوْزُونَ هاوسه ننگراو (١٩) وَجَعَلْنَا و داماننا لَكُمْ بۆتان فِيهَا تاييدا مَعِيشِ هۆکاره کانی ثيان وَمَنْ و - لَسْتُمُ ئيوه

لَهُ بۆ وي بَرِزْقِينَ رزق و پۆزی به خش (-نين) (٢٠) وَإِنْ و - مِنْ (هيج) شَيْءٍ شئي (-نيه) إِلَّا ئيلا

عِنْدَنَا لای خۆمانه خَزَائِنُهُ خه زينه کانی وَمَا و - نَزَّلَهُوْ دا (-نا) به زنينن إِلَّا ئيلا بِقَدَرٍ به بریکی مَعْلُومٌ ديارکراو

(٢١) وَأَرْسَلْنَا و هه ناردمان و په وانمانکرد الرِّيحِ بايه کان لَوْحٍ پيئينه رن فَأَنْزَلْنَاهَا دامانبه زاندا مِنْ له السَّمَاءِ ئاسمان

مَاءٍ ئاويک فَأَسْقَيْنَهُمْ جا ئاومان پيدان وَمَا و - أَنْتُمْ ئيوه لَهُ لَوْئَه و (ئاوه) بِحُزْنٍ پاريژه ر و عه مبارکه ر (-نين)

(٢٢) وَإِنَّا و به دُنْياي ئيمه لَنَحْنُ هه ر ئيمه نُحْيِي زيندو ده کهينه وه وَنُمِيت و دهرئينن وَنَحْنُ و هه ر ئيمه ش

الْوَرَثُونَ ميرانگرين (٢٣) وَلَقَدْ و به دُنْياي عَلِمْنَا زانيمانه و ناسيومانه الْمُسْتَقْدِمِينَ پيشکه وه توه کان مِنْكُمْ له نگو

وَلَقَدْ و به دُنْياي عَلِمْنَا زانيمانه و ناسيومانه الْمُسْتَخْرِينَ دواکه وته کان (٢٤) وَإِنْ و به دُنْياي رَبِّكَ په روه رديگارت

هُوَ هه رخوی يَحْشُرُهُمْ کۆيانده کاته وه (له مه يدانی مه حشه ر) إِنَّهُ به دُنْياي ئه وه حَكِيم ته واو کاربه جيئي عَلِيمٌ ته واو زانا و ئاگادار

(٢٥) وَلَقَدْ وَهَدْنَاهُ خَلْقَنَا دُرُوسْتَمَان كُردوه اَلْاِنْسُ مَرُوف مِّنْ له صَلَّصِلْ وشكبووی قورپك مِّنْ له

حَمًا قورپه شینه یه کی مَسْنُون (بۆنگؤراو) (٢٦) وَالْجَانَّ و جنؤكهش خَلَقْنَه خولقاندوو مانه مِّنْ له قَبْل پيشا مِّنْ له

نَار ئاگری اَلْسُمُوم سه موم و كونكه ر (٢٧) وَاِذَا وَكِه قَال گوئی رَبُّكَ پهروه ردیگارت لِلْمَلِكَةِ به فریشته كان

اِنِّي به دنیایي مِّنْ خَلَقْتُ خولقینه ر و دروستكه ری بَشَرًا مَرُوفِيك م مِّنْ له صَلَّصِلْ قورپکی وشك بوو مِّنْ له

حَمًا قورپکی رهش مَسْنُون (وینه کیشراو) (٢٨) فَاِذَا جَاكُنِي سَوِيَّتُهُ رِيك و پيكم كرد وَنَفَخْتُ و فومكرد فِيْهِ تيايدا

مِّنْ له رُوحِي رُوحه كهی خَوْم فَفَعُوا ئه وه بكه ون لَه رُوحِي به سوژده بردنه وه (٢٩) فَسَجَدَ ئه وه بوو -

اَلْمَلِكَةِ فریشته كان كُلُّهُمْ هه موو اَجْعُون هه مویان (-سوژده یان برد) (٣٠) اِلَّا جگه له اِبْلِيس ئیبلیس

اَبِي قبولی نه كرد اَنْ كه يَكُون - مَعَ له گه ل اَلْسَجِدِينَ سوژده به ران (-بیت) (٣١) قَال گوئی يٰ اِبْلِيس ئه ی ئیبلیس

مَا لَكَ تَوْجِيه؟ اَلَا تَكُونُ كه- مَعَ له گه ل اَلْسَجِدِينَ سوژده به ران (-نابی) (٣٢) قَال گوئی لِمَ اَتُكِّن مِّنْ نَّابِي

لَا تُسَبِّدُ كه سوژده به رم لِبَشَرٍ بۆ مَرُوفِيك خَلَقْتَهُ و ئه وت خولقاندوه مِّنْ له صَلَّصِلْ قورپه وشكِيك مِّنْ له

حَمًا قورپه سوره ی مَسْنُون شیوه گرتوو (٣٣) قَال گوئی فَاَخْرُجْ ده ده رېچوو مِنْهَا له وی فَاِنَّكَ دَلْنِيَا به تَوْ

رَجِيْمٌ دورخراوه ی و به ردبارانكراوی (٣٤) وَاِنَّ وَهَدْنَاهُ خَلْقَنَا دُرُوسْتَمَان كُردوه اَلْاِنْسُ مَرُوف مِّنْ له

اَلدِّين سزاو پاداشت (٣٥) قَال گوئی رَبِّ پهروه ردیگاره فَاَنْظِرْنِيْ ده مۆله تم بده اِلَي بۆ يَوْم ئه و رۆژه ی

يُعْثُونَ زیندوو ده کرینه وه (٣٦) قَال گوئی فَاِنَّكَ كه واته دَلْنِيَا به تَوْ مِّنْ له اَلْمُنْظَرِينَ مۆله تدراره کانی (٣٧) اِلَي بۆ

يَوْم رۆژی اَلْوَقْتُ کاتی اَلْمَعْلُوم مه معلوم و زانراو (٣٨) قَال گوئی رَبِّ پهروه ردیگار و خاوه نم

بِمَا ئه وه به وه ی (به وه ی ئه وه ی) اَغْوَيْتَنِيْ گومرانتکردم لَا اُزِيْنَن ئه وه سویندې هه ر برازینمه وه هُم بۆیان فِيْ له

اَلْاَرْض زه وی وَلَا اَغْوِيْنَهُمْ و سویندې هه ر گومرایان بکه م اَجْعِيْن گشتیان (٣٩) اِلَّا تهنه اِعْبَادُك بهنده کانت (نه ی)

مِنْهُمْ له وانیش الْمُخْلِصِينَ پاکراو و رزگارکراوه کان (٤٠) قَالَ گوئی هَذَا تهوهیه صِرْط شاریگاییک عَلَيَّ بۆلای من

مُسْتَقِيم راسست و رهوان (٤١) إِنَّ به دنیایی عِبَادِي بهنده کانی من لَيْسَ نیه لَكَ بۆ تۆ عَلَیْهِمْ به سهریان ، له سهریان

سُلْطَن به لگه و دهسه لاتی إِلَّا مه گهر مَن تهوهی أَتْبَعَكَ دوات بکهوی مِنْ له الْغَاوِينَ گومپراو و سهرلیشیواوان (٤٢)

وَأَنَّ و به دنیایی جَهَنَّمَ دۆزهخ لَمَوْعِدُهُمْ ههر واده پیدروایانه أَجْمَعِينَ گشتیان (٤٣) هَلَا ههیه لۆ وی سَبْعَةَ جهوت

أَبُوبْ ده رگا لِكُلِّ بۆ گشت بَاب ده رگایی مِنْهُمْ لهوان جُزْءٌ به شیکی مَقْسُوم به شکراو (ههیه) (٤٤) إِنَّ به دنیایی

الْمُتَّقِينَ لهخودا ترس و پارێزکاره کان فِي له ، لهناو جَنَّتْ باخ و بهههشتان وَعُيُونٍ و چهندهها کانیاو ن (٤٥)

أَدْخُلُوهَا برۆنه ناوی بِسَلَمٍ به سهلام و سهلامهتی ءَامِنِينَ به ئارامی و بی ترس (٤٦) وَتَزَعْنَا و ده رمانهینا مَا فِي له ، لهناو

صُدُورِهِمْ سینهیان مِّنْ ههرچی غِلٍّ غهل و غهش و گرئ و گۆرییه إِخْوَانًا برایانهن عَلَى له سهر سُرُرٍ تهخت و قهنهفان

مُتَّقِلِينَ رووبه روو (دانیشتون) (٤٧) لَا يَمَسُّهُمْ به ریان ناکهوی فِیْهَا تیایدا نَصَبٌ ماندووی کۆشش وَمَا ونه

هُمْ تهوانیش مِنْهَا لَیْ بِمُخْرَجِينَ ده رکان (٤٨) نَبِئْ ههوالی راسست و دروست بده عِبَادِي بهنده کانی من

أَنِّي به دنیایی من أَنَا ههرخۆم الْغَفُور تهوپه ری لیبوورده ی الرَّحِيم تهوپه ری به بهزه یی و به خشندهم (٤٩) وَأَنَّ و به راسستی

عَذَابِي عه زاب و تهشکه نهجه ی من هُو ههر تهوه الْعَذَاب عه زاب و تهشکه نهجه ی الْأَلِيم زۆر به ئازار (٥٠)

وَنَبِّئُهُمْ و ههوالی راسست و دروستیان بدئ عَنْ لهباره ی ضِيف میوان ی إِبْرَاهِيم (پیغه مبه ر) ئیبراهیم (٥١) إِذْ که

دَخَلُوا چوونه ژوور عَلَيْهِ لَیْ فَقَالُوا جا گوئیان سَلَامًا سهلامو لیئ قَالَ گوئی إِنَّا له راستیدا ئیمه مِنْكُمْ لهنگۆ

وَجِلُونَ ترساوین (٥٢) قَالُوا گوئیان لَا تَوَجَّلْ مه ترسه إِنَّا به راستی ئیمه نَبَشْرُكْ مزگینی ده دهینه تۆ بِغُلْمٍ به منالیکی

عَلِيم تهواو زانا و ئاگادار (٥٣) قَالَ گوئی أَبَشَرْتُمُونِي ئایا مزگینیتان داوه پیم عَلَى سهرباری تهوهی أَن که

مَسْنِي به رمن که وتووه الْكِبَر گه وره یی و پیری فَمِ جا به چی تَبَشْرُون مزگینیم پیده ده دهن (٥٤) قَالُوا گوئیان

بَشْرُكَ مَزْكِيمَانْ بَه تَو داوه بِالْحَقِّ به حق و راستی و رهوایی فَلَا تُكُنْ جَا- مِّنْ له الْقَنْطِينْ بَیْهَوِایان (-مه به) (۵۵)

قَالَ گوئی وَمَنْ چ که سئِ یَقْنَطْ بَیْهَوِا و ثاوات ده بَیْ مِّنْ له رَحْمَةً به زه بی و میهره بانی رَبِّهَ پهروه ردگاری إِلَّا جگه له

الضَّالُّونَ گومراو و سه رلیشیواوان (۵۶) قَالَ گوئی فَا جَا چیه خَطْبُكُمْ مه سه له گرنگه که تان اَیْهَا ئه ی

الْمُرْسَلُونَ نیردراو و په یامبه ره کان (۵۷) قَالُوا گوئی اِنَّا به راستی ئیمه اُرْسَلْنَا نیردراوین اِلَیْ بُو ، بُولَی

قَوْمٌ قهومیکی ی مُجْرِمِینْ تاوانبار (۵۸) إِلَّا جگه له اِلْ بنه ماله و شوینکه وته ی لُوْطِ (پیغه مبه ر) لوط

اِنَّا به دَلْنِیَا ی ، به راستی ئیمه لَمَنْجُوْهُمْ رِزْگاریان ده که یں- اَجْمَعِینْ (-هه ر) هه موویان (۵۹) إِلَّا جگه له اَمْرَاتُهُ ژنه که ی

قَدَرْنَا تقدیرمان کردوه اِنِّهَا که ئه و لَمِنْ بَیْگومان له اَلْعَبْرِینْ به جیماوی تَوَزْ لَینشتوانه (۶۰) فَلَمَّا جَا کَاتِ جَاء هات (بُو)

اِلْ بنه ماله و شوینکه وته ی لُوْطِ (پیغه مبه ر) لوط اَلْمُرْسَلُونَ نیردراو و په یامبه ره کان (۶۱) قَالَ گوئی اِنِّكُمْ له راستی ئیوه

قَوْمٌ قهومیکی ی مُنْکَرُونَ نه ناسراون (۶۲) قَالُوا گوئی بَلْ به لکو جِئْتُکْ هَیْناومانه بُوْتِ بِمَا ئه وه ی

کَانُوا ئه وان پیشان فِیه تیایدا یَمْتَرُونَ پاراییان ده کرد (۶۳) وَآتَيْنَكَ و بُوْتمان هَیْناوه بِالْحَقِّ حق و راستی و رهوایی

وَإِنَّا و ئیمه لَصْدِقُونَ هه ر راستگو بووین (۶۴) فَاسْر ئیتر به ریبخه بِأَهْلِكَ که س و کارت یَقْطَعْ به پارچه یه ک و به شیک

مِّنْ له اَللَّیْ شهو وَاتَّبِعْ و بکه وه دوی اَدْبَرُهُمْ دوواوه یان وَلَا یَلْتَفِتْ و ئاوه رنه داته وه مِنْکُمْ له نگو أَحَدٌ یه کتیک

وَأَمْضُوا و برؤن حَیْثْ چوْن و بُوکوی تُوْمَرُونَ فه رمانتان پیده کریت (۶۵) وَقَضَيْنَا و یه کلامان کردوه اِلَیْهِ بُوْیان

ذَٰلِكَ ئه و اَلْأَمْرُ فه رمایشت و کاره اَنْ که وا دَابِرْ دوواوه ی هُوَلَاءَ ئه وانیه ی مَقْطُوعٌ برایت هه مُصْبِحِینْ له به ره به یانی

(۶۶) وَجَاءَ و - أَهْلْ خه لکی اَلْمَدِیْنَةِ شاره که (-هاتن) یَسْتَبْشِرُونَ به شاگه شه یی (۶۷) قَالَ گوئی اِنِّ به دَلْنِیَا ی

هُوَلَاءَ ئه وانیه ی ضِیْفِیْ میوانی منن فَلَا تَفْضَحُونْ ئاپرووم مه به ن (۶۸) وَاتَّقُوا بترسن و پارنیزکارین له اَللّٰهُ خودا

وَلَا تُخْزُونَ و شه رمه زارم مه که ن (۶۹) قَالُوا گوئی اَوْ ئه ی لَمْ نَنْهَکْ تُوْمان قه دهغه نه کردوه عَنْ له

الْعَالِينَ خەلک و عاله مئ (۷۰) قَالَ گوئی هُوَلَاءُ ئەوانیھێ بَنَاتٍ کجانی منن إِنْ ئەگەر کُنْتُمْ ئیوه -

فَعِلِينَ بکەر ((-بوون)) (۷۱) لَعَمْرُكَ سوێند بە عومرت إِنْهُمْ بەدنیایی ئەوان لَفِي بەراستی لە سَكْرَتِهِمْ سەرخۆشی خۆیان

يَعْمَهُونَ کوێرانه بەناودەکهون (۷۲) فَأَخَذَتْهُمُ جا گرتی وراپیچیکرن الصَّيْحَةَ زرمه و هاوارهگهوره که

مُشْرِقِينَ له گەل رۆژهه لاتی (۷۳) جَعَلْنَا جا- عَلِيهَا سەرەکانیانمان (-کرده) سَافِلَهَا ژێره کانیان (سەراو ژێریانمانکردن)

وَأَمْطَرْنَا ودامانباراند عَلَيْهِمْ بەسەریان ، بۆ سەریان ، لەسەریان حِجَارَةً چهو و بەردیك مِّنْ لە سِجِّيلٍ سیججیل (ئاگرینه بەرد)

(۷۴) إِنْ بەدنیایی فِي له ذَلِكَ ئەواندا ههیه لَايَتِ ئایەت و نیشانهی زۆر گهوره و مهزن لِّلْمُتَوَسِّمِينَ بۆ په‌ندوه‌رگران

(۷۵) وَإِنَّهَا و بەدنیایی ئەویان لَبَسِيلٍ هەر له ریگایه‌کی مُقِيمٍ جیگیری دیاره (۷۶) إِنْ بەدنیایی فِي له

ذَلِكَ ئەویان (ههیه) لَايَةِ به‌لگه‌و و نیشانه‌ی گه‌وره لِّلْمُؤْمِنِينَ بۆ بروداران (۷۷) وَإِنْ و بەراستی كَان - أَصْحَابُ خەلکی

الْأَيَّكَ دێ ئایکه لَظْلِيلٍ زۆر سته‌مکار (-بوون) (۷۸) فَاتَّقَمْنَا جا تۆله‌مان سه‌نده‌وه مِنْهُمْ لییان

وَأِنَّهُمَا و بەدنیایی ئەوان لِيَامَامٍ له سەر ریگایه‌کی- مُبِينٍ ئاشکرا (-بوون) (۷۹) وَلَقَدْ و بەدنیایی کَذَّب -

أَصْحَابُ خەلکی الْحِجْرِ حیجر (-بروایان نه‌هینا به) الْمُرْسَلِينَ تیردارو و په‌یام‌به‌ره‌کان (۸۰) وَعَايِنَهُمْ و پیمان دان

عَايِنَا ئایه‌ته‌کانمان (به‌لگه و نیشانه و موعجیزات) فَكَانُوا ئیتر ئەوان عَنَّا - مُعْرِضِينَ برویان وه‌رگێرا (-لی) (۸۱)

وَكَانُوا ئەوان له‌را‌بردوودا يَخْتُون دایانده‌تاشی مِنْ له الْجِبَال چیاکان يَوْتًا خانوووانیك ءَامِنِينَ ئارام و بیترس بوون

(۸۲) فَأَخَذَتْهُمُ جا گرتی وراپیچیکرن الصَّيْحَةَ زرمه و هاواره‌گه‌وره‌که مُصْبِحِينَ له‌گەل به‌ره‌بیان (۸۳) فَأَ جا-

أَغْنَى سودی (-نه) دا عَنْهُمْ پێیان مَّا ئەوهی کَانُوا پێشان يَكْسِبُونَ به‌ده‌سته‌یانده‌هینا (۸۴) وَمَا -

خَلَقْنَا دروستمان (-نه) کردوه السَّمَوَاتِ ئاسمانه‌کان وَالْأَرْضِ و زه‌وی وَمَا و ئەوهی يَبْنِيهَا له‌نیوانیانە إِلَّا ئیلا

بِالْحَقِّ به‌حه‌ق و راستی و ره‌وایی وَإِنَّ و بەدنیایی السَّاعَةِ رۆژی قیامه‌ت لَايَةِ هەر دیت

فَاصْفَحْ جا چاوپوښی بکه و گوښان مه دی **الْصَّفْحَ** چاوپوښیه کی **الْجَمِيلَ** رڼک و جوان (۸۵) **إِنَّ** به دنیایي

رَبِّكَ پهروه ردیگارت **هُوَ** هه رخوی **أَخْلَقَ** هه میشه دروستکه ری **الْعَلِيمَ** تهواو زانا و ناگاداره (۸۶) **وَلَقَدْ** و دنیابه

ءَاتَيْنَاكَ بومانهینای **سَبْعًا** چهوت **مِّنْ** له **الْمَثَانِي** دوودووه **وَالْقُرْءَانَ** و قورئان و کهلامی خودای

الْعَظِيمَ نهوپه ری شکوداری گهوره (۸۷) **لَا تَمُدَّنَّ** - **عَيْنَيْكَ** چاوه کانت (-درنژمه کهوه و مهبړه) **إِلَى** بۆ ، بۆلای

مَا مَتَعْنَا نهوهی ئیمه کردوومانه ته هو ی رابواردن **بِهِ** یی **أَزْوَاجَ** جوړه کهسانیک **مِّنْهُمْ** له وان **وَلَا تَحْزَنْ** و خه م مه خو

عَلَيْهِمْ لئیان **وَأَخْفِضْ** و نرم بکه وه **جَنَاحَكَ** باله کانی **لِلْمُؤْمِنِينَ** بۆ برواداران (۸۸) **وَقُلْ** و بلی **إِنِّي** به دنیایي منم

أَنَا من **النَّذِيرِ** ترسیښه ری **الْمُبِينِ** رۆن کهروه و ناشکرا (۸۹) **كَأَ** هه رچون **أَتَزَلَّنا** دامانبه زاند **عَلَى** له سهر

الْمُقْتَسِمِينَ به شبهه شکه ران (۹۰) **الَّذِينَ** نهوانه ی **جَعَلُوا** - **الْقُرْءَانَ** قورئان و کهلامی خودایان (کردبووه)

عِضِينَ به شبهه ش و پارچه پارچه (۹۱) **فَوَرَبِّكَ** جا سویند به پهروه ردیگارت **لَنَسْتَنُنَّهم** به دنیایي ئیمه پرسیار ده که ین له

أَجْمَعِينَ گشتیان (۹۲) **عَمَّا** دهرباره ی نهوه ی **كَانُوا** پېشان **يَعْمَلُونَ** ده یانکرد (۹۳)

فَأَصْدَعْ جا یه کلابکه وه و جیاجیابکه وه (ناشکرا بکه) **بِمَا** بهوه ی **تُؤْمَرُ** فرمانت پیده کری **وَأَعْرِضْ** و پشت بکه **عَنْ** له

الْمُشْرِكِينَ مشرک و هاوبه شدانه ران (۹۴) **إِنَّا** به دنیایي ، به راستی ئیمه **كَفَيْنَاكَ** بۆ تو به سسین له راست

الْمُسْتَزِينَ گالته پیکه ران (۹۵) **الَّذِينَ** نهوانه ی **يَجْعَلُونَ** داده نین **مَعَ** له گهل **اللَّهُ** خودا **إِلَهُا** په ستر اوکی **ءَاخِرَ** دیکه

فَسَوْفَ ئیتر له داهاتوودا **يَعْلَمُونَ** ده زانن (۹۶) **وَلَقَدْ** و به دنیایي **نَعْلَمَ** ئیمه ده زانین **أَنَّكَ** کهوا تو **يَضِيقُ** تنگ ده بی

صَدْرُكَ سینگ و دلّت **بِمَا** بهوه ی **يَقُولُونَ** نهوان ده یلین (۹۷) **فَسَبِّحْ** ئیتر ته سببجات بکه به

بِحَمْدِ به سوپاسگوزاری و حمد و سه نای **رَبِّكَ** پهروه ردیگارت **وَكُنْ** و - **مِّنْ** له **السَّجِدِينَ** سوژده به ران (-به) (۹۸)

وَأَعْبُدْ و بپه رسته **رَبِّكَ** پهروه ردیگارت **حَتَّى** تا کو **يَأْتِيَكَ** بۆت دیت **الْيَقِينَ** یه قین (مهرگ) (۹۹)

